

Sygn. akt: I C 203/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2017r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SR Małgorzata Kłek
Protokolant:	p.o. sekr. sad. Monika Borzym

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 września 2017 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego RFI NR (...) we W.

przeciwko B. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód, (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej B. K. kwoty 6 983,25 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Podniósł, że pozwana w dniu 15 czerwca 2007 r. zawarła z (...) S. A. (poprzednio (...) Bank S.A.) umowę bankową o numerze (...), na podstawie której pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach określonych w tej umowie.

Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Wobec niedotrzymania przez stronę pozwaną warunków określonych w umowie wierzyciel pierwotny wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty pieniężnej, jednocześnie informując, iż w przypadku niewypełnienia obowiązków określonych w treści wezwania wierzytelność zostanie przelana na rzecz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty.

Powód podniósł, iż pozwana, pomimo upływu wyznaczonego terminu, nie dokonała zapłaty, wobec czego w dniu 19 maja 2016 r. (...) S. A. zawarł z (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym umowę przelewu wierzytelności cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym. Jako potwierdzenie, że wierzytelność dochodzona pozwem była przedmiotem przedstawionej umowy przelewu – cesji wierzytelności powód wskazał (i załączył do pozwu) wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27 grudnia 2016 r. w sprawie I Nc (...) Sąd Rejonowy w Kętrzynie nakazał pozwanej B. K. zapłatę na rzecz powoda dochodzonej pozwem kwoty 6983,25 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz kwotę 1279,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W sprzeciwie złożonym od powyższego nakazu zapłaty pozwana B. K. podniosła zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia oraz zarzut braku legitymacji czynnej powoda, wskazując, że powód jest podmiotem innym, niż podmiot rzekomo udzielający jej kredytu, zaprzeczając przy tym twierdzeniom pozwu w całości.

W odpowiedzi powód nadesłał pismo procesowe z dnia 27 czerwca 2017 r. z argumentacją mającą potwierdzić zasadność roszczenia, jego wysokość oraz przejście uprawnień z wierzyciela pierwotnego na powoda. Powód zanegował również podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia przedstawiając podejmowane przez wierzyciela pierwotnego czynności w tym wydanie bankowego tytułu egzekucyjnego i zaopatrzenie go przez Sąd w klauzulę wykonalności oraz prowadzenie postępowania egzekucyjnego jako przerywające bieg terminu przedawnienia dochodzenia objętych pozwem roszczeń.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 6 listopada 2006 r. B. K. zawarła z (...) Bank S.A z siedzibą we W. umowę o kredyt oraz limit i kartę A. C. E., na mocy której bank zobowiązał się udzielić kredytobiorcy kredytu na cele konsumpcyjne a kredytobiorca do spłaty kredytu na warunkach określonych w umowie.

(dowód : umowa o kredyt oraz limit i kartę k. 48-49)

W dniu 17 sierpnia 2009 r. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wystawił przeciwko pozwanej B. K. bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z tytułu umowy o kredyt oraz limit i kartę A. C. E. z dnia 6 listopada 2006 r. na kwotę 6593,70 zł wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi od dnia następnego po dniu wystawienia tytułu egzekucyjnego tj. od dnia 18 sierpnia 2009 r. do dnia zapłaty, któremu Sąd Rejonowy w Kętrzynie Wydział I Cywilny nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 28 października 2009 r. sygn. akt I Co (...)

(dowód : wniosek o nadanie klauzuli wykonalności k. 2- 3 sygn. akt I Co (...)

postanowienie z dnia 28 października 2009 r. sygn. akt I Co (...), postanowienie z dnia 06.01.2010 r. o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej sygn. akt I Co(...)

w aktach sprawy sygn. akt I Co (...)Sądu Rejonowego w Kętrzynie)

Postanowieniem z dnia 19 marca 2012 r. sygn. akt I Co (...) Sąd Rejonowy w Kętrzynie nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 17 sierpnia 2009 r. nr (...) wystawionemu przez wierzyciela (...) Bank S. A w W. przeciwko pozwanej B. K. klauzulę wykonalności na rzecz (...) S. A. jako następcy prawnego, na którego przeszły uprawnienia wierzyciela.

(dowód : postanowieniem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 19 marca 2012 r. k. 8 akt sprawy o sygn. I Co (...)).

W oparciu o powyższy tytuł wykonawczy, na wniosek (...) S. A. w W. złożony w dniu 25 czerwca 2012 r. r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kętrzynie S. D. w dniu 27 czerwca 2012 r. wszczął przeciwko pozwanej B. K. postępowanie egzekucyjne w sprawie Km (...).

(dowód : wniosek wierzyciela o wszczęcie egzekucji k. 1

zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 7

w aktach sprawy sygn. akt Km (...) Komornika S. przy Sądzie Rejonowym w Kętrzynie)

W dniu 19 maja 2016 r. (...) S. A. w W. zawarł z (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym we W. umowę przelewu wierzytelności pieniężnych wynikających z czynności bankowych, których wykaz został zawarty w załączniku do umowy.

(dowód : umowa przelewu wierzytelności k.8-12).

Postanowieniem z dnia 30 maja 2016 r. na wniosek wierzyciela (...) S. A. w W. Komornik Sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie Km (...) na podstawie art. 825 pkt 1 kpc.

(dowód : postanowieniem o umorzeniu postępowania egzekucyjnego k. 23 akt Km (...))

W dniu 14 listopada 2016 r. r., (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. złożył w niniejszej sprawie pozew przeciwko B. K. .

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać na zasadność podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia. Umowa została zawarta przez pozwaną z pierwotnym wierzycielem (...) Bank S.A z siedzibą w W. w dniu 6 listopada 2006 r.

W dniu 23 października 2009 r. wierzyciel wystąpił do Sądu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu w dniu 17 sierpnia 2009 r. w związku z nieuregulowaniem zaległości w terminie. Powód nie przedstawił Sądowi dokumentów, z których wynika data wymagalności dochodzonej pozewm wierzytelności, wskazując jedynie na wezwanie przez wierzyciela pierwotnego pozwanej do zapłaty kwoty pieniężnej, wobec czego należy przyjąć, iż wierzytelność wynikająca z przedmiotowej umowy, stała się wymagalna najpóźniej w dacie wydania przez Sąd postanowienia o nadaniu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności w sprawie I Co (...) tj. w dniu 28 października 2009 r.

Zgodnie z treścią art. 117 kc roszczenia majątkowe, co do zasady, ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten przeciwko komu przysługuje roszczenie może uchylić się od jego zaspokojenia.

Bieg przedawnienia, jak stanowi art. 120§1 k.c., rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Przyjęcie opisanego rozwiązania zmierza do zapobieżenia możliwości dowolnego przedłużania przez wierzyciela terminu spełnienia świadczenia przez nadmierne odwołanie dokonania odpowiedniej czynności.

Stosownie natomiast do art. 123 § 1 pkt 1 k.c., bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Nie ulega wątpliwości iż roszczenie, którego dochodzi powód, jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej przez pierwotnego wierzyciela, stąd, stosownie do treści art. 118 kc termin jego przedawnienia wynosi 3 lata.

na skutek Nadania przez Sąd klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu a także złożenia wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego co do zasady powodują przerwanie biegu terminu przedawnienia roszczenia.

W niniejszej sprawie przyjmując iż wierzytelność wynikająca z przedmiotowej umowy, stała się wymagalna najpóźniej w dacie wydania przez Sąd postanowienia o nadaniu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności w sprawie I Co (...) tj. w dniu 28 października 2009 r. , trzyletni termin przedawnienia roszczenia upłynął w dniu 28 października 2012 r. Biegł ten uległ przerwaniu na skutek nadania przez Sąd klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego (...) S. A. postanowieniem z dnia 19 marca 2012 r. Natomiast brak jest podstaw do uznania , iż złożenie w dniu 25 czerwca 2012 r. przez wierzyciela pierwotnego (...) S. A. wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego spowodowało przerwę biegu terminu przedawnienia z uwagi na umorzenie tego postępowania w oparciu o przepis art. 825 pkt 1 kpc na wniosek wierzyciela. Sąd podzielił w tym zakresie stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale z dnia 19 lutego 2015 r. w sprawie III CZP 103/14 , zgodnie z którym „umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela - banku, prowadzącego egzekucję na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego klauzulą wykonalności - niweczy skutki przerwy biegu przedawnienia spowodowane złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji” .

Niezależnie od powyższego wskazać należy , iż zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 19 listopada 2014 r., II CSK 196/14 (nie publ.),przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela. Wniosek o wszczęcie egzekucji wywołuje zatem skutek przerwy wtedy, gdy pochodzi od wierzyciela wskazanego w tytule egzekucyjnym, na rzecz którego została wydana klauzula wykonalności; nie jest bowiem wystarczająca tożsamość wierzytelności lecz konieczna jest również identyczność osób, na rzecz których czynność ta została dokonana. Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są więc tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności.

Nabywca wierzytelności, nie będący bankiem, nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu przedawnienia jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym, natomiast nabywca wierzytelności nie będący bankiem, nie może się powołać na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem.

Wyjątkowość przywileju wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego prowadzi do wniosku, że skoro nie może on być podstawą egzekucji na rzecz innych osób, niż w nim wskazane za wyjątkiem następstwa prawnego po stronie wierzyciela - innego banku, to również materialnoprawne skutki wszczęcia postępowania egzekucyjnego jako czynności wierzyciela - banku prowadzące do przerwy biegu przedawnienia dotyczą wyłącznie tego wierzyciela i nie dotyczą nabywcy nie będącego bankiem (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 r., III CZP 29/16).

W konsekwencji czynnościami skutkującymi przerwaniem biegu przedawnienia nie mogą być czynności egzekucyjne podjęte przez bank – pierwotnego wierzyciela. Nabywca wierzytelności, fundusz sekurytyzacyjny, nie będący bankiem, musi w celu dochodzenia roszczenia uzyskać nowy tytuł wykonawczy w postępowaniu sądowym, a więc nie może powołać się na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego, wnioskiem o wszczęcie na jego podstawie postępowania egzekucyjnego, czy wreszcie wywołaną postanowieniem o umorzeniu postępowania egzekucyjnego.

Podzielając w pełni przedstawione stanowisko Sądu Najwyższego uznać należy, iż przedstawione przez powoda czynności przerywające bieg terminu przedawnienia podejmowane przez wierzyciela pierwotnego nie mogą odnieść skutków w postaci przerwania biegu przedawnienia roszczenia w stosunku do powoda jako nabywcy wierzytelności objętej bankowym tytułem egzekucyjnym .

W rozpoznawanej sprawie ma zastosowanie trzyletni okres przedawnienia, gdyż C. Bank z siedzibą we W. udzielił pozwanej kredytu w zakresie prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. Za termin wymagalności roszczenia należy przyjąć – w braku innych przedstawionych Sądowi dowodów- najpóźniej dzień wydania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przez pierwotnego wierzyciela tj. dzień 28 października 2009 r. W konsekwencji w oparciu o przytoczone przepisy upływ trzyletniego terminu przedawnienia wierzytelności wynikającej z zawartej przez pozwaną umowy nastąpił z dniem 28.10.2012 r. Z powołanych powyżej względów należało zatem uznać, iż w dacie wzniesienia pozwu roszczenie powoda było przedawnione. Z kolei uwzględnienie podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia, stosownie do art. 117§2 k.c., prowadzi do oddalenia powództwa.

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, iż powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanej, w szczególności nie wykazał nabycia przedmiotowej wierzytelności.

Powód nie przedstawił dokumentów wykazujących swoje następstwo prawne. Przedłożona przez powoda umowa przelewu wierzytelności z 19 maja 2016 r. może stanowić dowód wyłącznie tego, że do zawarcia takiej umowy doszło, nie wykazuje ona natomiast, iż obejmowała m. in. wierzytelność wskazaną w pozwie. Zgodnie z w/w umową przedmiotem cesji miały być wierzytelności szczegółowo określone w załączniku do umowy w wersji papierowej i elektronicznej, jednak załącznik ten nie został przedłożony. Dołączono jedynie obejmujący przedmiotową wierzytelność wydruk określony jako „wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji” (k. 13) , dotyczący umowy sprzedaży wierzytelności pomiędzy (...) S. A. a (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z dnia 19.05.2015 r., który nie określa numeru porządkowego załącznika, którego treść miałby odwzorować. Wyciąg ten nie jest też wiarygodnym dowodem, stanowi bowiem jedynie wygenerowany automatycznie wydruk, który nie wiadomo w jakim trybie i przez kogo został sporządzony.

Wprawdzie powód przedłożył na poparcie swego roszczenia również wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego (k. 7), jednak wyciąg ten stanowi jedynie dokument prywatny w rozumieniu art. 245 kpc, który stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie, gdyż zgodnie z art. 194 ust. 2 ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego pozbawiony jest mocy prawnej dokumentów urzędowych w postępowaniu cywilnym (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku I ACa 824/14). Jak wynika z powyższego, jest to dokument, który w postępowaniu cywilnym ma ograniczoną moc dowodową i w ocenie Sądu nie stanowi wystarczającego ani wiarygodnego dowodu na samodzielne potwierdzenie, że powodowi przysługuje określona wierzytelność, a tym bardziej na jej wysokość.

Dowodu istnienia zobowiązania pozwanego nie stanowi także wezwanie do zapłaty (k.14) ani też zawiadomienie o przelewie wierzytelności (k. 52), które zostały przedłożone w niepotwierdzonych za zgodność z oryginałem kopiach, co do których nie wykazano, iż zostały podpisane przez osoby umocowane do reprezentowania wskazanych w nich podmiotów, brak również dowodów ich doręczenia pozwanej.

W tej sytuacji za zasadny należy uznać także podniesiony przez pozwaną zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powoda, albowiem powód nie wykazał nabycia dochodzonej pozwem wierzytelności.

Z tych względów, mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.